Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

V. évfolyam, 46. szám 2016. április 18.

Újabb forduló Berekfürdőn

Régóta terveztük, és végre pénteken útra keltünk, hogy folytassuk az üdülőnk felújítását, ezúttal belső munkák voltak soron. A csapat tagjai Dojsánszkiné Simon Éva, Szegvári Emese, Balogh Attila, Grunda Zolti, akit elkísért felesége, Jutka is, valamint Juhász Laci, Nagy Attila és jómagam voltunk. Mármint a terv szerint, de ugye az nem mindig úgy jön össze, ahogy eltervezzük: Kaptunk két meglepi segítséget is Meleg János és Horváth Csaba személyében – elnökünk és alelnökünk ketten festettek ki egy szobát. Persze volt fűnyírás és, és nagyon-nagyon sok takarítás, de vasárnapra sikeresen célba értünk.

Köszönet mindenkinek kitartó és lelkes munkájáért!

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

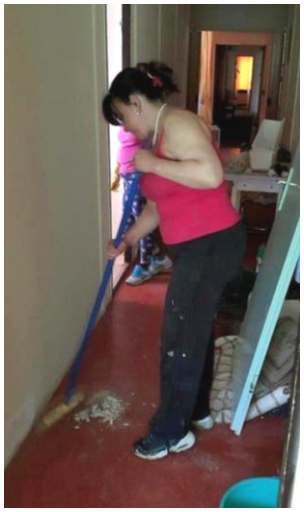

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Hétvégi jogalkalmazás

Az utóbbi hetekben igencsak volt min gondolkodni a vasutasoknak. Kezdődött a jó hírrel, miszerint jár a túlórapénz. De! Igen, a bűvös szó megint beszólt. Járni jár, de nem mindenkinek jut. Aztán mikor letisztult, hogy kiknek, akkor meg a másik kérdés, hogy mennyi az annyi. A munkáltató gyorsan reagált és ajánlatot tett. Kezdődhetett a dilemmázás: elfogadjam, ne fogadjam? A többség (szerintem helyesen) nem fogadta el. Kompromisszum született szinte példátlanul gyorsan, a cég kiszámolja, kinek mennyi jár, és még az idén mindenki megkapja a neki járó több-kevesebb elmaradt bért.

Azt hinnénk, hogy itt a happy end. De! A beszélgetések során több olyan hangot hallottam, hogy a nagy többség (akiknek nem jár), igazságtalannak tartja, hogy ő nem kap semmit. Megvallom, én is ezek közé tartozom. Ha már a törvény azt mondja, hogy hétvégére plusz pénz jár, akkor miért nem mindenkinek?

Válasz: csak a készenléti jellegű munkakörökre vonatkozik. Kérem szépen, ez a diszkrimináció legszebb példája. Akinek egész nap dolgoznia kell, és még a munkaközi szünetet is kiveszik a munkaidejéből, amiért ugyebár havonta egy szolgálattal többet kell adnia, ráadásul nem ácsorog-várakozik két-három órát szolgálatonként, hanem végig dolgozza a 12 és fél órát, amire elszámolnak neki 11 felet. A vasárnapokat ugyanúgy ledolgozza, csak egy órával többet kell a munkahelyen töltenie, de neki nem jár a pótlék. Aki pedig minden másnap jár dolgozni, az havonta két vasárnapját áldozza a vasút oltárán, de neki sem jár a pótlék.

Valahogy úgy érzem, ez az az eset, amikor azt a lovat ütik, amelyik húz, hátha azt is viszi magával, amelyik nem.

Van egy törvény az esélyegyenlőségről, amire hivatkozva meg lehetett fúrni a férfiak 40+-t. Gondoltam, meg kellene vizslatni, és az Egyenlő Bánásmód Hatóságot megkérdezni erről. Igaz, lehet, ismét fúrás volna a vége. Végül jött a hír, miszerint nincs szükség az én akadékoskodásomra, megy ez nélkülem is. Egy aprócska törvénymódosítással kivenné a kormány az MT-ből azt a paragrafust, ami alapján túlórapénzt kell fizetni a szombatért annak, aki vasárnap is dolgozik.

Hurrá, egyenjogúak lettünk, ha készenléti jellegűben dolgozunk, ha nem. Jellemző momentum, hogy mindezt csupán „a gyakorlatban felmerült jogalkalmazási problémák kiküszöbölése érdekében”

Márta István

Mozgó feszültség

Sokunk számára ismerősen cseng a boldog emlékezetű „záhonyi pénz”, amit egykoron havonta osztott az a bizonyos üzemi négyszög. Utóbbit leginkább a helyi főnök, az egypárt és a KISZ képviselője, meg a szakszervezeti bizalmi alkották. Az összetételből látszik, hogy egy-három arányban állt vesztésre a bizalmi, amennyiben megpróbált szembemenni a vezetéssel. Jól ritkán járt, hiszen ha kihúzta magát, akkor a főnöktől nem kapott, ha meggörnyedt kissé, akkor viszont a kollégáitól kapott, de rendesen. Tehát sehogy nem volt jó, kivéve, ha véletlenül egyértelmű és világos szempontok alapján osztották a pénzt – és persze, ha sikerült a főnöknek kiiktatnia az egyéni szimpátiát, vagy unszimpátiát. Volt még a korszaknak egy fontos jellemzője: A faliújságon olvashattuk, ki mennyi béremelést, záhonyi pénzt, akármit kapott. Az emberek arcán meg a feszültség, amit az okozott, hogy miért a másik, és miért pont annyit? És máris kevésbé boldog emlékezetűvé lett a kor.

A rendszerváltozással gyorsan megszűnt a záhonyi pénz, és a boldog emlékezettel meg a nyilvánossággal együtt a miértek is kezdtek elfogyni. Úgymond, titkos lett, ki mennyit kap, az meg végképp, hogy miért. No, azért nagyjából tudtuk, ha akartuk, de az mégsem olyan volt, mintha tudhattuk volna is, főleg azt, hogy miért. Azt viszont nehéz megmondani, hogy melyik a jobb. Elvileg, ha titkos minden, akkor nincs óbégatás, hogy én csak ennyit, ő meg annyit, de ha nagyon akarjuk, úgyis tudjuk. A munkáltatónak nyilván kényelmesebb így, mert nem kell magyarázkodnia, főleg, ha tényleg csak magyarázkodásra futná igazi érvek helyett. És látszatra a munkavállaló is nyugisabb, nem rágódik azon, amit nem tud. De csak látszatra, hiszen többnyire megtalálni a titok nyitját, és nem mindegy ugyanazért a munkáért kevesebbet kapni, mint a közelebb állók. Tehát felvetődik a kérdés, akkor mégis mire jó a bújócska?

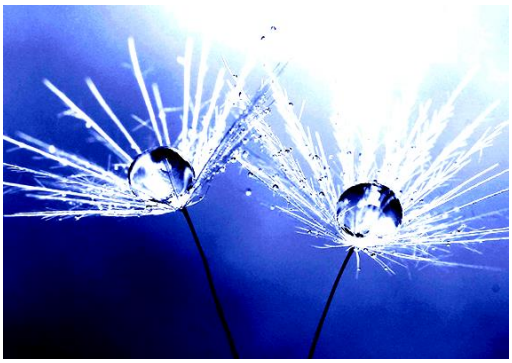

Valószínűleg arra, amire ki tudja hány ezer éve kitalálták eleink: Elbújtatni, vagy eldugni valamit, esetleg valakit. Ennek gondolt véget vetni a 2003-ban indult „Nyitottak vagyunk” nevű közösségi kezdeményezés. Megijedni egyetlen bujdosónak sem kell a nyitott cégkultúrát célul tűző mozgalomtól, nincs nagy tolongás a magyar cégek között. Pedig elképzelhető, hogy előnyös, amikor tevékenységük, munkájuk alapján ítélnek meg munkatársat és külső partnert egyaránt. A nyitottság egyik alapköve, hogy nyilvánosak a kollégák előtt a munkakörökhöz tartozó fizetések, meg a lehetséges jutalmak, illetve ösztönző pénzek, mondjuk mozgó bér, már ahol van. Mondhatnánk, sok helyen létezik nyilvános bértábla, de gyakran azokban is aluszik egy-két kisördög, már csak a feszültség kedvéért. Például, amikor a sávok között jó nagy átfedések vannak, így előfordul, hogy ugyanaz a beosztás több sávba is tartozhat.
Szóval, ahogy mondani szokták, ki van ez találva.

No, de vajon mire jó igazából a nyilvánosság? Mondjuk, a bujdosóknak és bújtatóknak semmire, viszont állítólag csökkenti a belső feszültségeket, és nagyjából tudják a dolgozók, hogy milyen munkáért mire számíthatnak. „Ez a rendszer a menedzsmenttől a gyakornokig mindenkire vonatkozik. Nincs kivétel, nincsenek egyéni alkuk, és nem jár több vagy kevesebb az újaknak.” – legalábbis ezt mondja a mindmáig egyetlen magyar cég vezére, amelyik teljes nyíltsággal csatlakozott a kezdeményezéshez.

Az említett vállalkozás kis létszámmal működik, biztosan keményebb dió egy nagyvállalatnál bevezetni a mindenki számára nyilvános és átlátható bérezést, bár külföldön van erre is példa. Mindenesetre az itt-ott még létező, vagy újra működő mozgó bér működése mutatja, hogy egyértelmű és mindenkire érvényes konkrét szempontok nélkül nyilvánosan is lehet feszültséget gerjeszteni.

Dolhai József

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

HUMORSAROK

FÁRADTAN

Te vagy a megtestesült költészet. Az ajkad Weöres, a szíved Arany, az agyad Tompa...

'Kérjük azokat a dolgozókat, akik családtagjaik temetésére szeretnének elkéredzkedni, hogy szóljanak legkésőbb a meccs előtti napon'

Ha a Boci csokiban tej van, mi van a Tibi csokiban?

Rájöttem, hogy mi az impotencia oka: a gravitáció!

A szex olyan, mint a paprikás krumpli. Kolbász nélkül is jó, de kolbásszal az igazi!

Egyik feleségemmel sem volt szerencsém. Az 1. elhagyott, a 2. nem...

Az erkölcsösség nem más, mint az alkalom hiánya!

☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺

A szél a levegő azon része, amelyik siet...

Tegnap este Lajoséknál voltunk. Egy ideig nyomott volt a hangulat, de aztán jött egy távirat, hogy meghalt az anyósa..

És mondá az Úr a 8. napon: OK. Murphy, te jössz…

(Balogh Attila)

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu